

PŁONIĄCY (1) *part praes act*

A sg m pł(o)niący.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Biorący do niewoli; przen [kogo czym]: Ale widzę drugi zakon wczłonkach moich/ woynę wiodacy [!] przeciw zakonu śmyflu mego/ y płoniący mię zakonem grzechowym [*captivantem me in lege peccati*]/ ktory ieft wczłonkách moich. *BudNT Rom 7/23.**

MN